

מ"ת 45978/05/15 - מדינת ישראל נגד אחמד אלעביד (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

02 יולי 2015

מ"ת 45978-05-15 מדינת ישראל נ' אלעביד(עציר)

45966-05-15

בפני כבוד השופט יואב עטר
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טפירו מזור והמתמחה שרון לוי

נגד
המשיב

אחמד אלעביד (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד איאד אלעטאונה

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, הסעה שלא כדין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בפזיזות ונהיגה ללא ביטוח.
2. על-פי הנטען בכתב האישום היה המשיב במועדים הרלוונטיים פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על-פי החלטת בית משפט.
3. על-פי הנטען, ביום האירוע נהג המשיב ברכב השייך לו סמוך לגדר ההפרדה בין שטח מדינת ישראל לבין שטחי איו"ש. נטען כי בשלב מסוים סמוך ליישוב סנסנה התקרב המשיב ברכבו אל הגדר, ולרכבו עלו שני תושבי הרשות הפלסטינית אשר נכנסו לשטח מדינת ישראל ללא היתר.
4. נטען כי המשיב החל בנסיעה כשאותם נוסעים נמצאים ברכבו, וכי בשלב זה שוטר אשר נהג בניידת משטרת מאחורי המשיב הורה למשיב לעצור באמצעות מערכת הכריזה והבהוב באורות הניידת, ואולם המשיב החל להימלט בנסיעה מהירה עד לצומת שבין כביש 358 לכביש 31.
5. נטען כי המשיב פנה שמאלה בכביש 31 לכיוון לקייה, תוך שהניידת דולקת אחריו, ובמהלך המרדף עקף כלי רכב תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף באופן שבו נהגו של אחד מכלי הרכב שנסע בנתיב הנגדי נאלץ לסטות לשולי הדרך על מנת שלא להתנגש במשיב.
6. נטען כי לאחר שהגיע לצומת הכניסה ליישוב לקייה נכנס המשיב לתחומי היישוב תוך שהוא נוסע

בנתיב הנגדי בכיכר הכניסה.

7. נטען כי הולכי רגל נאלצו לסגת מהמדרכה בשל אופן נסיעת המשיב, וכי נהגו של כלי רכב שנסע מכיוון היישוב לכיוון היציאה נאלץ לבלום בשל אופן נהיגת המשיב.
8. נטען כי המשיב המשיך להימלט בנסיעה מהירה עד אשר התנגש בחומה של אחד הבתים ביישוב, ולאחר שרכבו עצר בשל אותה התנגשות ירד המשיב מהרכב ונמלט רגלית ונתפס על-ידי השוטרים לאחר מרדף רגלי.
9. בא-כוח המשיב הסכים בדיון מיום 27.5.15 לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, ועתר להגשת תסקיר מעצר. בדיון מיום 21.6.15, לאחר שהוגש תסקיר מעצר, עתר לדחייה נוספת, ועתה הציע לשחרר את המשיב לחלופה שונה מזו שנבחנה על-ידי שירות המבחן.
10. המסוכנות הנלמדת ממעשי המשיב גבוהה.
11. בעניינו של המשיב הוגש גם תסקיר מעצר אשר כאמור לא המליץ על שחרורו לחלופה שהוצעה.
12. מתסקיר המעצר עולה כי המשיב סיפר לשירות המבחן כי החל לנהוג כבר בגיל 14, הגם שמעולם לא הוציא רשיון נהיגה, וכי חש פחד אך אהב את חוויית הנהיגה ועל-כן המשיך בכך. שירות המבחן התרשם כי המשיב מתקשה לשמור על יציבות במסגרות השונות.
13. שירות המבחן התרשם מקווים ילדותיים ובלתי בשלים באישיותו של המשיב.
14. שירות המבחן התרשם כי המשיב אוחז בעמדות מקלות ומזלזלות בכל הקשור לעבירות תעבורתיות, ומנטייה לרצידיוויזם בתחום זה.
15. שירות המבחן התרשם כי המשיב התפתח בסביבה אשר נתנה לגיטימציה לנהיגה ללא רשיון נהיגה, וכי המשיב סיגל התנהגות זו כדפוס קבוע.
16. שירות המבחן התרשם כי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם הרתעתי עבור המשיב, וכי המשיב אינו פנוי בשלב זה לערוך בחינה עצמית, לבקר את דפוסיו המכשילים ולערוך שינוי.
17. שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק.

18. ביחס לעוצמת המסוכנות הנשקפת מחלק ממעשי המשיב, ולהיתכנות חלופת מעצר, נפסק:

"חזרנו והתרענו כנגד תופעת המרדפים המתנהלים בכבישים כאשר נהגים מבקשים בדרך זו למנוע את מעצרם על ידי אנשי החוק. בתופעה קשה זו כרוכה סכנה רבה לציבור המבקש לנהל את שגרת יומו מבלי חשש שרכב נמלט יפגע בו. על כן נראה לי כי ככלל נכון לעצור נאשמים החשודים בנהיגה מסוג זה עד תום ההליכים..." (בש"פ 329/07 איסמעיל אבו טראש נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

19. ור' גם:

"משטרת ישראל נאבקת בתופעה קשה בכבישי הארץ בכלל ובכבישי הדרום בפרט, כאשר נהגים פורקי עול מסכנים בדרך נהיגתם את חייהם של אזרחים תמימים. את התופעה הזו, ששוב אינה נחלתם של יחידים, יש לגדוע באיבה, ואחת הדרכים לכך היא להחזיק במעצר גם את מי שטרם הורשע כאשר ברור כי שעה שהוא מתהלך חופשי הוא מהווה סכנה נמשכת לציבור..." (בש"פ 329/07 סלימאן אבו קרינאת נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

20. ור' גם:

"תופעה זו של נהגים הקוראים תגר על שלטון החוק, הינה שכיחה באזור הדרום, וכבר גבתה לא אחת מחיר יקר בחיי אדם. כדי לתת מענה הולם להתנהגות מופקרת זו, ובעיקר בתקופה בה אנו עדים כמעט בכל יום לתאונות דרכים קטלניות, אותן גרמו נהגים עבריינים, מחוייבת המערכת הממונה על אכיפת החוק, על כל שלוחותיה, לנקוט באמצעים לא שגרתיים, ובכללם, מעצר של נאשמים גם בטרם הוכרע דינם. אכן, זה הוא רק צעד אחד, בניסיון לצמצם את ההפקרות הנהיגת ברחובותינו, אולם סבורני, כי אם בדרך זו ניתן להציל ולו נפש אחת - דיינו" (בש"פ 9608/05 אלקווקילי נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

21. ור' גם:

"התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים ובריחה מאנשי החוק, תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים. חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך, אף שנהיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם, או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם, לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה. להשקפתי, מי שכך נוהג חושף לעיני כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן, אין בחלופה המוצעת כדי לאיין סכנה זו" (בש"פ 2613/06 עלי סראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

22. ור' גם: "המדיניות השיפוטית שהתגבשה בפסיקה היא שככלל, כאשר מדובר בנאשם שנמלט מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית ומופקרת, יש להורות על מעצרו עד תום

ההליכים (בש"פ 7701/10 בילאל שתיווי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

23. אמנם, החלטות בית המשפט העליון, במקרים דלעיל, ניתנו בתיקים בהם הואשמו אותם נאשמים, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואולם, הדברים אשר צוטטו לעיל, יפים גם לעניינו של המשיב דן, שכן עניינם ברכיב התנהגותי זהה, היינו, נהיגה פרועה בדרך ציבורית תוך הימלטות מאנשי החוק, והדברים שצוטטו לעיל מתארים גם את הרכיב ההתנהגותי שבמעשי המשיב דן.

24. בנוסף, בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיא אלון) דחה בעמ"ת 51209-06-13 מדינת ישראל נ' אל נמר (טרם פורסם), ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע, לפיה הורה בית משפט השלום על מעצר אדם נטול עבר פלילי, אשר הסיע שב"ח ברכבו וניהל מרדף קצר ואשר יוחסה לו עבירה של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין, כבעניינו של המשיב דן, תוך שהדגיש כי: **"המדובר, כפי שמצא בית משפט השלום, ברצף התנהגותי מתמשך החושף מסוכנות של ממש לציבור, התעלמות וזלזול מוחלט בשוטרים, והמטיל ספק בעצם היתכנות של חלופת מעצר שיהא בה כדי להרתיעו"**.

25. בעניין המשיב דן, יפים הדברים שנקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעניין אל נמר מקל וחומר, בשים לב לכך שמלכתחילה המשיב לא רק שלא היה רשאי לנהוג, אלא אף נפסל על-ידי בית המשפט מלעשות כן, בשים לב לכך שגם המשיב הסיע שוהים בלתי חוקיים, ובניגוד לעניינו של אלנמר, בעניינו של המשיב דן, מדובר בנסיעה בכברת דרך ארוכה הרבה יותר, במרדף ממושך יותר, ובשים לב לכך שמעשי המשיב בוצעו באופן ממושך ביותר, תוך סיכון מובהק ובוטה של המשתמשים בדרך, הן הולכי הרגל והן נוסעי כלי הרכב.

26. לעניין היתכנות חלופת מעצר בעניינם של נאשמים אשר מבצעים עבירות הכרוכות בנהיגה פרועה, במפגיע, לאחר שנצטוו לעצור ולנגד עיני שוטרים, קבע בית המשפט העליון:

"עצם ההתעלמות מאנשי משטרה שמנסים כברת דרך ארוכה לעצור את המשיב בדרכים חוקיות, מצביעה בפני עצמה על מסוכנות. לא סתם מסוכנות, אלא מסוכנות שיש לה השלכה רבתי לעניין האפשרות לבטוח במשיב, כאשר על הפרק עומדת האפשרות לשחררו בחלופת מעצר. מי שאיננו נרתע משוטרי העומד בפניו ומסמן לו פיזית בצורה הברורה ביותר לעצור, וכי מדוע יירתע מהוראה ערטילאית של בית המשפט המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים" (בש"פ 9701/06 מדינת ישראל נ' סלים אלטסד [פורסם במאגרים]).

27. כאמור, בעניינו של המשיב, מעבר למסוכנות הנלמדת מאופן נהיגתו, יש לזכור כי המשיב נסע ממקום מגוריו ברהט אל מקום מסוים הצמוד לגדר ההפרדה בין ישראל לבין שטחי איו"ש, שם אסף לרכבו שני שוהים בלתי חוקיים, ומשם החל באותו מסע הימלטות ארוך תוך ביצוע עבירות לנגד עיני השוטרים הדולקים אחריו ומורים לו לעצור, והכל על מנת להבטיח הימלטותו, ולאחר שמלכתחילה

נאסרה נהיגתו ברכב על ידי בית משפט בהחלטה שיפוטית.

28. למשיב עבר פלילי הכולל רישום ללא הרשעה מיום 22.4.13 בבית משפט השלום לנוער בבאר-שבע, לאחר שכעולה מגמר-הדין המצוי בתיק החקירה המשיב נטל מאחר מכשיר טלפון נייד, סירב להחזירו וניפץ אותו, וצירף תיק נוסף שעניינו בכך שהמשיב נהג ברכב הגם שכלל לא אחז ברישיון נהיגה, ובהיותו בלתי מורשה לנהיגה.
29. עיון בגמר-הדין מלמד כי המשיב הביע צער על התנהגותו, זכה ליד משקמת בהמלצת שירות המבחן, וזאת לאחר שאף ביצע פעילות עם עמותת "אור ירוק".
30. נגד המשיב תלויה ועומדת התחייבות ברת-הפעלה בסך 3,500 ₪, אשר כשלה בהרתעתו.
31. בנוסף, ביום 12.3.15 נדון המשיב לחמש שנות פסילה לאחר שהורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.
32. נגד המשיב תלויים ועומדים בבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע שני כתבי אישום נוספים שענינם בביצוע שתי עבירות שונות ונפרדות של נהיגה ללא רישיון נהיגה.
33. בבוא בית המשפט לשקול אפשרות שחרור המשיב לחלופה, הרי שעל פניו הימנעות המשיב מלציית לצו שיפוטי בדמות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה (המשיב בהודעתו אישר כי ידע כי הוא בפסילה) מלמדת לכאורה על קושי במתן אמון במשיב כי עתה יציית לצו שיפוטי בדמות תנאי שחרור.
34. מקום בו שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה נוכח מאפייני אישיותו של המשיב, ומקום בו שירות המבחן התרשם כי המשיב נוטה לרצידיוויזם וכי ההליכים המשפטיים אינם מהווים עבורו גורם הרתעתי, הרי שעל פניו קשה להניח כי ההליך המשפטי הנוכחי יהווה עבורו גורם הרתעתי שיהיה בו בכדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת מפניו.
35. מקום בו עברו הפלילי של המשיב מלמד כי המשיב עשה לו למנהג לאחוז בהגה הגם שאינו מורשה בכך (ואף לאחר שנאסר עליו על-ידי בית המשפט לעשות כן), בלא שהיה בהליכים משפטיים כדי להרתיעו, הרי שהמסוכנות גבוהה.
36. בהינתן מאפייני אישיותו של המשיב כעולה מהתסקיר, ובהינתן נסיבות ביצוע העבירות, הרי שבדומה לאמור בבש"פ אלטסד, המשיב, אשר לא נרתע משוטר שסימן לו פיזית בצורה הברורה ביותר

לעצור, ואז בחר להימלט תוך נהיגה פראית ותוך ביצוע עבירות במפגיע לנגד עיני השוטרים, לא יירתע מהוראה ערטילאית של בית המשפט המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים.

37. בעניינו של המשיב דנן, גם אם היתה מוצעת חלופה טובה יותר, ספק רב אם היה ניתן להורות על שחרורו לאור מאפייניו, קל וחומר בהינתן החלופה המוצעת.

38. שני הערבים המוצעים נחקרו בפניי, וניתנה לבית המשפט האפשרות להתרשם מכל אחד מהם באופן בלתי אמצעי.

39. הערב העיקרי מר פאדל אבו בלאל הותיר רושם לפיו לא רק שאינו מהווה דמות סמכותית עבור המשיב, אלא שאוחז הוא בעמדות מקלות ביחס לאותן עבירות. בנוסף, הערב המוצע פאדל אבו בלאל, אישר כי הוא מחפש עבודה ועל-כן ממילא לא יוכל לשמש כערב עיקרי לאורך זמן.

40. הערב המגבה מר יוסף אבו בלאל מופיע בפני מותב זה באופן תדיר. המדובר בערב "סדרתי" אשר ממניעים כאלה או אחרים מציע עצמו לשמש כערב שוב ושוב בתיקים רבים. הערב אישר בחקירתו בפניי כי כיום הוא משמש כערב על אדם אחר, ולכאורה די בעצם העובדה שהערב אמור לפקח על אדם אחר בכדי לשלול היזקקות לאותו ערב עתה, לאור הבעייתיות הנלמדת מנכונות של ערב "סדרתי" לפקח על אנשים שונים בו-זמנית, בחלופות מעצר שונות, ונפרדות, גם אם מדובר בערב מגבה בלבד. בנוסף, הערב אישר כי הוא מצוי בהליכים לפשיטת רגל, ועל-כן, מעבר לכך שערבותו הכספית, על פניו, הינה נטולת כיסוי, סבורני כי ישנה בעייתיות מובנית בהחתמת אדם המצוי בהליכי פשיטת רגל על כתב ערובה כספי, מקום שקיימת בעייתיות משפטית בנטילת התחייבויות כספיות, על ידי אדם המצוי בהליכים של פשיטת רגל.

41. בנסיבות אלו, בהינתן המסוכנות הגבוהה, בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, בהינתן עברו של המשיב, בהינתן השילוב שבין העבירות, בהינתן הפסיקה שצוינה לעיל אודות המדיניות השיפוטית הראויה, בהינתן מאפייני האישיות הנלמדים מתסקיר המעצר, בהינתן רמת המסוכנות הגבוהה עליה עמד שירות המבחן, בהינתן התרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי אינו מהווה גורם מרתיע עבור המשיב, בהינתן העובדה שלא היה בהתחייבות ברת-הפעלה בכדי להרתיע את המשיב (ומכאן שלכאורה לא יהא בערבות כספית בכדי להרתיעו), ובהינתן הרושם העגום שהותירו הערבים המוצעים, אני מורה על מעצר המשיב עד לסיום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ה, 02/07/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט